

דנ"פ 4477/19 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

דנ"פ 4477/19

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לקיום דיון נוסף על פסק דינו של בית משפט זה מיום 19.6.2019 בע"פ 9302/17 אשר ניתן על ידי כבוד המשנה לנשיאה ח' מלצרהשופטים' פוגלמן וע' גרוסקופף

בשם המבקש: עו"ד טלי גוטליב

החלטה

זוהי בקשה להורות על קיום דיון נוסף בפסק דין של בית משפט זה (המשנה לנשיאה ח' מלצר והשופטים ע' פוגלמן וע' גרוסקופף) מיום 19.6.2019 בע"פ 9302/17, אשר דחה את ערעורו של המבקש על הרשעתו בעבירות מין ועל גזר דינו.

1. המבקש הורשע ביום 19.7.2017 על ידי בית המשפט המחוזי בבאר שבע (ברוב דעות - השופטים ח' סלוטיק וא' אינפלד) בעבירות אינוס בנסיבות מחמירות, מעשה מגונה בנסיבות מחמירות, הטרדה מינית והדחה בחקירה,

עמוד 1

דעת המיעוט מפי השופט א' חזק סברה כי יש להרשיע את המבקש בעבירת בעילה אסורה בהסכמה מאחר שקיים ספק סביר במיוחס לו. ביום 22.11.2017 נגזרו על המבקש שבע שנות מאסר בפועל, שנתיים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ונקבע כי עליו לפצות את המתלוננת בסך של 120,000 ש"ח.

2. המבקש ערער הן על הכרעת הדין הן על גזר הדין לבית משפט זה וטען, בניגוד לעמדה בה נקט בפני בית המשפט המחוזי שבה הכחיש את המיוחס לו, כי היחסים והמעשים היו בהסכמה. בערעור התקיימו שני דיונים. בתום הדיון הראשון שהתקיים ביום 6.11.2018 ונוכח שינוי גרסת המבקש, החליט ההרכב על קיום דיון המשך וביקש מבא-כח המדינה למסור עד למועד הנדחה התייחסות לשתי נקודות שעלו במהלך הדיון.

3. ביום 19.6.2019 דחה בית המשפט, כאמור, את הערעור. אשר להכרעת הדין בחן בית המשפט את טענותיו החדשות של המבקש וקבע כי חלקן אינן מבוססות בחומר הראיות וחלקן אינן סותרות את הכרעת הדין של בית המשפט המחוזי ולא מקימות ספק סביר בעניין התקיימות העבירות המיוחסות למבקש. אשר לגזר הדין קבע השופט ע' גרוסקופף (בהסכמת השופט ע' פוגלמן), כי המקרה איננו חריג ומשכך ערכאת הערעור אינה מתערבת בגזר הדין של בית המשפט המחוזי. מנגד, סבר המשנה לנשיאה ח' מלצר כי יש להפחית שנת מאסר מן העונש שנגזר על המבקש.

4. בבקשה דנן טוען המבקש כי בפסק הדין לא נפסקה הלכה חדשה והוא אינו מעלה סוגיה משפטית. ואולם, לגישתו נוכח הערות שונות ושאלות של שופטי ההרכב בדיונים שהתקיימו בערעור, נוצרו אצלו ציפייה והסתמכות על כך שהערעור יתקבל, ועל כן ונוכח הפגיעה, כך לטענתו, במראית פני הצדק, יש לקיים דיון נוסף בערעור.

5. דין הבקשה להידחות. סעיף 30(ב) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 קובע כי תנאי לקבלתה של בקשה לדיון נוסף הוא שבפסק הדין מושא הבקשה נפסקה הלכה (וראו גם דנ"פ 1175/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (14.2.2019)).

תנאי זה אינו מתקיים בענייננו והמבקש אינו חולק על כך.

אשר לטענתו בדבר הסתמכות על הערות בית המשפט. מן הפרוטוקול עולה כי ההרכב ניסה להביא את הצדדים לידי הסכמה ובתוך כך הביע עמדה לכאורית מסוימת (רע"א 8341/13 חאלד נ' אחים בעראר בע"מ, פסקה 14 (15.6.2014)). בהקשר זה כבר נפסק כי "אין לראות בשאלות ובהערות השופטים דבר מעבר למקובל במהלך הדיונים בבית המשפט דבר יום-ביומו. הדברים הללו אינם הלכה ולא פסק דין. פרוטוקול הדיון מלמד על הדינמיקה שנוצרה במהלך הדיון ... העיקר הוא פסק הדין" (עע"מ 7079/12 מדינת ישראל נ' גרמאיי, פסקה 14 (10.12.2012)).

הבקשה נדחית, אפוא.

ניתנה היום, י"ד בתמוז התשע"ט (17.7.2019).

עמוד 2

הנשיאה
